



Република Србија  
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД  
Рев2 824/2021  
24.03.2022. године  
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић, Драгане Бољевић, Бранке Дражић и Данијеле Николић, у парници из радног односа тужилаца АА из ..., и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Ненад Дашић, адвокат из ..., против туженог „Нафтна индустрија Србије“ АД, Нови Сад, ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1694/20 од 04.09.2020. године, у седници одржаној 24.03.2022. године, донео је

### РЕШЕЊЕ

**НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ** одлучивање о посебној ревизији тужилаца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1694/20 од 04.09.2020. године.

**ОДБАЦУЈЕ СЕ**, као недозвољена ревизија тужилаца, изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1694/20 од 04.09.2020. године.

### Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 3989/18 од 18.12.2019. године, првим ставом изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле АА којим је тражила да се поништи решење туженог број ..., којим је упућена на плаћено одсуство у трајању од 45 радних дана, почев од 01.08.2012. године до 02.10.2012. године, због смањеног обима посла, као неоснован. Другим ставом изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца ББ, којим је тражио да се поништи решење туженог број ..., којим је упућен на плаћено одсуство у трајању од 45 радних дана, почев од 17.08.2012. године до 18.10.2012. године, због смањеног обима посла, као неоснован. Трећим ставом изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1694/20 од 04.09.2020. године, првим ставом изреке, одбијена је као неоснована жалба тужилаца и првостепена пресуда потврђена. Другим ставом изреке, одбијен је захтев тужилаца за накнаду трошкова другостепеног поступка као неоснован.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиоци су изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што су предложили да се ревизија сматра изузетно дозвољеном у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према члану 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11...18/20), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по

оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом одлучено је о захтеву тужилаца за поништај решења туженог, којим су тужиоци упућени на плаћено одсуство у трајању од 45 радних дана почев од 01.08.2012. године до 02.10.2012. године због смањеног обима посла, а нижестепеним одлукама су захтеви тужилаца одбијени. Врховни касациони суд налази да у овом случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер су одлуке судова о основаности тужбеног захтева засноване на примени одговарајућих одредаба материјалног права, па не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као ни потребе новог тумачења права, због чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 08.10.2012. године, ради поништаја решења о упућивању тужилаца на плаћено одсуство и према природи тражене правне заштите, ова парница спада у парнице из радних спорова.

Одредбом члана 441. ЗПП прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о заснивању, постојању и престанку радног односа, па ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба не односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим о допуштености овог правног лека, а према вредности спора.

Наиме, иако тужиоци траже заштиту права из радног односа, не ради се о парници из радних спорова у смислу члана 441. ЗПП (код којих је ревизија увек дозвољена), јер предмет тражене правне заштите није заснивање, постојање или престанак радног односа. Имајући у виду наведено, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија тужиља недозвољена, применом члана 441. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија  
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка  
Управитељ писарнице  
Марина Антонић